

OKULUMUZUN TARİHÇESİ

Okulumuz ilk olarak **1952 yılında** “**ÇALCA İLKOKULU**” adıyla eğitim öğretime başlamıştır. 1986 yılında ismi değiştirilerek Çalca Yalı İlkokulu olmuştur. 1996-1997 eğitim öğretim yılında 19/03/1993 tarihli Valilik onayıyla açılmış olan Çalca Ortaokulu'yla birleştirilerek Çalca İlköğretim Okulu adını almıştır.

Okulumuza, Çalca Köyü muhtarı Abdullah APAYDIN'ın Valilik Makamına müracaatı ve Giresun Valiliği'nin 07.10.1993 tarih ve 16549 sayılı onaylarıyla 1992 yılında ŞIRNAK ili Silopi İlçesi 1/61 Mekanize Piyade Tugay Komutanlığı'na bağlı Görümlü Karakolu'nda Çavuş rütbesi alarak vatani görevini sürdürürken 13.06.1993 tarihinde saat 23.00 sıralarında PKK'lı teröristler ile girdiği silahlı çatışma sonucunda **Şehitlik mertebesine ulaşan Mehmetçik Basri APAYDIN**'in adı verilmiştir.

İl MEM'nün yazısı ve Valilik Makamı'nın 13/10/2016 tarih ve 79564313-105.03-E.11309783 sayılı OLUR'larıyla ortaokul binamızda **Çalca İmam Hatip Ortaokulu** açılmıştır. Okulumuz müdürlüğünün 02/02/2017 tarih ve 105-35 sayılı isim değişikliği yapılması talep yazısıyla, İl MEM'nün yazısı ve Valilik Makamı'nın 08/05/2017 tarih ve 37390022-105.01-E.6455245 sayılı onaylarıyla okulumuzun adı **Şehit Basri Apaydın İmam Hatip Ortaokulu** olarak değiştirilmiştir.

Okulumuzda halen 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren Milli Eğitim Bakanlığı'nca uygulamaya geçirilen 4+4+4 sistemiyle birlikte **Şehit Basri Apaydın İlkokulu** (B Blok) ve **Şehit Basri Apaydın İmam-Hatip Ortaokulu** ile **Şehit Basri Apaydın Ortaokulu** (A Blok) olarak iki ayrı binada eğitim öğretime devam edilmektedir.

İlkokul binamızda 1 anasınıfı, 1 birinci sınıf, 1 ikinci sınıf, 2 üçüncü sınıf ve 1 dördüncü sınıfla eğitim öğretim yapılırken, Ortaokul binasında 5.-8.sınıflarla eğitim öğretime devam edilmektedir. Toplam 194 öğrencinin olduğu okulumuzda 3 yönetici, 21 öğretmen, 2 yardımcı hizmetler ve 2 İŞ-KUR personeli olmak üzere toplam 24+2 personelle hizmet verilmektedir. Anasınıfında 13, ilkokulda 89, ortaokulda 56, İHO'nda 26 olmak üzere toplam 184 öğrenci örgün eğitimden yararlanmaktadır.

Okulumuzun taşıma merkezi olması nedeniyle Çalca taşıma merkezi olmak üzere İçmesu, Eğriyanbar, Meşeliyatak, Çengelköy, Güzelköy (İklıkçı) Küknarlı ve Tepeküknarlı köylerinden öğrenci servisi ile toplam 166 öğrenci gelmektedir. Öğlen arasındaki beslenme ve dinlenme saatinde, taşımali öğrencilerle birlikte evi okula uzak olan diğer öğrencilere de artan sıcak yemekten verilmektedir.

a-Binanın Özellikleri

Okulumuz iki ana binadan oluşmaktadır. **A Blok Ortaokullar, B Blok İlkokul**

A Blokta: Ortaokul branş-derslik şubelerine ait sınıflar, idare ve öğretmenler odası, kütüphane, okul aile birliği odası ve arşiv, yemekhane (çok amaçlı salon) salonları bulunmaktadır.

B Blokta: İlkokul 1.-4. sınıflar, bilişim teknolojileri sınıfı, revir ve hizmetli odası, müdür odası, Z Kütüphane ve anasınıfımız, kazan dairesi, kömürlük/odunluk, jeneratör odası ve depolar bulunmaktadır.

Çok amaçlı salonumuzda yansıtım cihazı bulunup derslerde ve ders dışı etkinliklerde kullanıma açıktır. Ayrıca taşınmalı öğrencilerimize bu salonda sıcak yemek verilmektedir.

b-Sivil Savunma

Binanın yangın merdivenleri yoktur. Her katta yangın hortumları ve yangın tüpleri mevcuttur.

Ancak

İlkokul B Bloktaki yangın dolaplarının acilen (hortumlar tamamen çürümüş) yenilenmesi gerekmektedir.

c- Laboratuvar

Okulumuzda 2 adet Fen Bilimleri sınıfı mevcuttur. Ancak istendik bir laboratuvar haline gelmeleri için yeterli donanıma sahip değildirlir.

d - Kütüphane

Okulumuz kütüphanesinde yaklaşık 1394+1003 (Z Kütüphane) adet kitabımız vardır.

e - Depo ve Ambar Durumu

B Bloktaki kullanılmayan 3 derslik depo olarak kullanılmaktadır.

f - Bahçenin Durumu

Okul bahçemiz toprak üstüne asfalt kaplamadır. Bahçemizdeki çeşme inşaatı devam etmektedir. 3 adet konteyner, 5 adet küçük çöp kovamız ve aydınlatmamız mevcuttur.

KÖYÜMÜZÜN TARİHÇESİ

İsmi

Köyün tarihi çok eski yıllara dayanmaktadır. Eski adı; 1400 lü yıllarda imar edilmiş olan tarihi kervan yolu üzerinde bulunan "HAN" dan dolayı HANYANI olarak isimlendirilmiş daha sonra ÇALCA olarak değiştirilmiştir. Köyün eski merkezi kavrazlı mahallesidir. Bu mahallenin Çalca için önemi aslen Oğuzların batılı kaynaklara göre 16. Doğu kaynaklarında 21. kolu olan Çepni (Düşmanı görünce saldıran)lerin bu mahallede yerleşik olması ve Devlet-i Ali Osman zamanından kalma Camisinin bulunması ve kültürel özelliklerini korumasıdır.

Köy, ilçenin en yüksek nüfuslu köyüdür. Daha fazla bilgiye ulaşmak isteyenler Kutalmışoğlu Cebni, Kaşgarlı Mahmut (Divanü Lûgati't Türk) vb eserleri inceleyebilirler. Osmanlıca dil bilgisine sahip olmanız detaylı bilgilere ulaşmada sizlere yardımcı olacaktır.

COĞRAFİ DURUM

Rakım: 250 [m](#) (820 [ft](#))

Çalca Köyü Giresun ilinin Dereli İlçesi'ne bağlı bir köy olup 40.79° enlemi ve 38.46 boylamı koordinatlarında yer alır. İlin güneyinde, ilçenin kuzey batısında yer almaktadır. Doğusunda İçmesu, batısında Meşeliyatak, güneyinde Bahçeli, kuzeyinde ise Keşap ilçesine bağlı Çamlıca köylerine komşudur.

[Giresun](#) ili Aksu deresi ağzına 22 Km, [Dereli](#) ilçesine 7 km. yakındadır. Köy [[Aksu Çayı](#)] ve Çalca Deresi birleşim noktasında kurulmuştur. Kavrazlı,Hanyanı, Tepe Harman, Pelit Bayırı, Harmanın Baş, Çağlan,Güney, Karakışla, Ustalı, Dere Gözü, Kıran Mahalle'si(poyraz) olmak üzere

10 mahalleden oluşur. Nüfus, özellikle yaz aylarında ve özel günlerde 3.000 civarına çıkar. Köy Arazisi dağlık arazidir.

Çalca köyü, Giresun-Dereli karayolunun 26.km'sindedir.. Köy yolu asfaltlandığı için ulaşım oldukça rahat ve kolaydır. Arazi oldukça dağlık olup köyün ortalama rakımı 400 m'dir. Köy dağların arasında geniş bir vadide kurulu olup çukurda kalması nedeniyle ılımandır. Köyde fındık bahçeleri ve mısır tarlaları geniş yer kaplamaktadır. Köyde ormanlık alan yüksek bölümlerde yer alır. Bunun nedeni bilinçsiz ağaç kesimidir. Ormanlık alanlar köyüm 1-2 km dışından başlar. Karatepe (13 km) ve Kabakkaya (16 km) yaylaları ise bilenler tarafından ziyaret edilmekle birlikte güzellik ve doğallıklarıyla tanınmayı hak etmektedir. Köyün kuzey doğusundaki İçmesu deresiyle güneydoğusundaki Düzyatak deresi birleşerek köyün güneyinde Eğriyanbar deresi adını alır ve Aksu ırmağına dökülür. Köyün yeraltı suları daha çok kireçsiz olduğundan rahatlıkla içme suyu olarak kullanılır. Köyde kullanılan kaynak suyu "Saydere" denilen mevkiden çıkmaktadır.

İLÇE TARİHİ

DERELİ İLÇESİ HAKKINDA BİLGİLER TARİHİ VE GENEL TANIMI

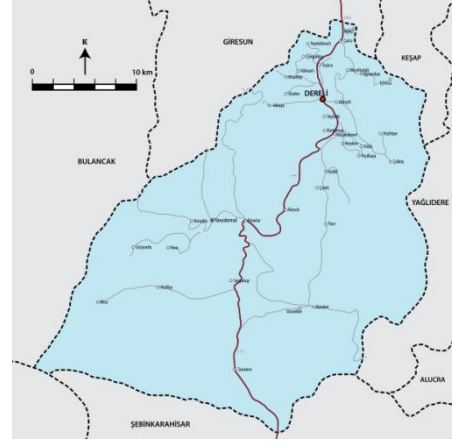
Dereli İlçemizin tarihine baktığımızda; Dereli'nin tarihini, Giresun'la birlikte incelemek gerekir. Giresun ve çevresi yazılı tarih öncesi Hititler, Persler, Makedonyalılar, Romalılar, Miletoslular, Bizanslılar, Selçuklular ve Osmanlıların hakimiyeti altında kalmıştır. İlçemizin tarihinde Frenk ve Cenevizlilerin etkisini, daha çok Rumların etkisini görmemiz mümkündür. İlçe son olarak, kurulan Rum İmparatorluğu'nun bünyesinde kalmıştır. Fatih Sultan Mehmet'in 1461 yılında Trabzon seferinden sonra Türk hakimiyetine geçmiştir. Giresun ilimizi İç Anadolu'ya bağlayan yolun ilçemizden geçerek, Şebinkarahisar üzerinden ulaşımı ile önemi daha da artmıştır. İlçemiz Giresun iline bağlı nahiye iken 1958 yılında ilçe olmuş ve aynı yıl içinde Belediye kurulmuştur. İlçemiz Belediyesinin bu günkü durumu ile Dereli, Kuşluhan, Sütlüce, Kuzca ve Bahçeli mahallesi olmak üzere toplam 5 mahallesi bulunmaktadır. Ayrıca yine İlçemizde 1998 yılında onaylanıp, 1999 yılı içinde fiilen hizmete geçen Kulakkaya, Şıhlar ve Hapan köylerinin birleşmesiyle Yavuzkema Belde Belediyesi kurulmuştur.

Dereli Giresun'un yaşadığı olaylara ortak olmuş bir ilçedir. Dereli'nin tarihini Giresun'un tarihi içinde incelemek ve değerlendirmek gerekir.

Giresun ve Dereli yazılı tarih öncesi Hititler, Persler, Makedonyalılar, Romalılar, Miletoslular, Bizanslılar, Selçuklular ve daha sonra da Osmanlıların hakimiyeti altında geçmiştir. Hitit İmparatorluğu döneminde Giresun'da Azzi'liler vardı. Azzi'liler M.Ö.1300'lü yıllarda yaşamışlardır. Sonra Hitit İmparatorluğunun yıkılmasında da önemli rol oynayan Muşkiler'i görmekteyiz. Miletoslular M.Ö.670 yıllarında Karadeniz kıyılarına uzanmak fırsatını bulmuşlardır. Bu dönemde Giresun Miletoslular'ın en önemli 5 limanından biri durumuna gelmiştir. Miletoslular bu limanların gerisinde bulunan ırmakları izleyerek iç kesimlere ulaşmışlar, buralardan maden, kereste ve esir toplamışlardır.

Yöre M.Ö.500'lü yıllarda Perslerin, M.Ö.300'lü yıllarda Kapadokya Krallığı'nın ve yine aynı yıllarda Makedonya'luların etkisi altında kalmıştır. Roma İmparatorluğunun ikiye ayrılmasından sonra Giresun ve çevresi Bizans İmparatorluğunun sınırları içinde kaldı. Bizans başkentini Haçlıların istila etmesi üzerine İmparator Komnenos'un oğulları kaçarak Gürcü prenslerinin de yardımı ile 1204 yılında Trabzon Rum İmparatorluğunu kurdular. Giresun bu tarihten sonra bu devletin sınırları içinde kaldı. Türkler 1071 Malazgirt Savaşından sonra Giresun ve Çevresine akınlar düzenleyerek buraları topraklarına kattılar. Bu tarihten sonra Giresun ve çevresinde Türk nüfusun yerleşmeye başladığı görülür. Türkler Dereli'ye iki koldan gelmişlerdir.

Malazgirt Zaferinden sonra Orta Asya'dan gelen çeşitli Türk boyları ve Türkmenler, Kelkit vadisi boyunca Şebinkarahisar'a ve Dereli'nin güneyine yerleşmeye başladılar. Diğer kol Harşit vadisine yerleşmiş olup, bunlardan bir kısmı ilçe çevresine gelerek yerleşmişlerdir. İstanbul'un Haçlılar'ın eline geçmesinden sonra Sinop çevresindeki Çepni adlı Oğuz boyları doğuya doğru ilerleyerek Giresun çevresi ve Dereli ilçesine de yerleşmişlerdir.

1398 tarihinde Yıldırım Beyazıt yöreyi Osmanlılar'a bağlamak üzere yapmış olduğu seferde Canik Beyliğinin merkezi Samsun'u ele geçirmiştir. Bu olay üzerine Dereli ve çevresinde yaşayan Türkler Osmanlılar'a katılmışlardır. Ankara Savaşından sonra Timur yöreyi Hacı Emiroğlu Süleyman Bey'e iade etmiştir. Bu dönemlerde Dereli çevresinde Akkoyunlu Hükümdarı tarafından şahıslara vakfedilmiş topraklar bulunmaktadır. Dereli ve çevresi Fatih Sultan Mehmet Han'ın uç beyi Seyyid-i Vakkas komutasındaki ordu tarafından kesin olarak tekrar Osmanlı İmparatorluğu topraklarına katılmıştır.

Dereli ve çevresi Giresun kazasının bir köyü olarak, Tanzimat dönemine kadar Trabzon'a bağlıdır. Tanzimat'tan sonra Karahisar'ı Şarki (Şebinkarahisar) sancağına, sonra yine salnamelere göre Trabzon'a bağlı kaldı. Gürcistan'ın Ruslar tarafından işgal edilmesiyle müslüman Gürcüler göç ederek 1892 yılında ilçeye bağlı bazı köylere yerleşmişlerdir. Dereli, 1926 yılında Giresun'a bağlı bir nahiye yapıldı. **1 Nisan 1958 yılında 7033 sayılı Kanunla Dereli ilçesi kurulmuştur.**

İLÇE COĞRAFYASI VE İKLİMİ

Dereli ilçesi Doğu Karadeniz bölgesinde Giresun İli'nin güneyinde Giresun-Şebinkarahisar karayolunun 32'nci kilometresinde Karadeniz sahilinden ise 28 kilometre içeride Aksu vadisi üzerinde kurulmuştur.

İlçe merkezinin ortasından Aksu deresi geçmektedir. İlçemizin doğusunda Keşap, Yağlıdere, batısında Bulancak, güneyinde Şebinkarahisar, Güney doğusunda Alucra ilçesi, kuzeyinde Giresun merkez ilçesi ile çevrili bulunmaktadır.

İlçemiz coğrafi bakımından son derece engebeli bir yapıya sahiptir. İlçe merkezi kuzey Anadolu dağ serisini oluşturan Giresun dağları arasındaki Aksu deresinin dar vadisi üzerine yerleşmiştir. Dağların sarp oluşu ve aralarından dereler geçmesi sebebiyle ovalara rastlamak mümkün değildir. **Giresun dağları ancak Eğribel (2200 m.) geçidi ile ulaşım imkân vermektedir.**

Karagöl dağlarının yüksekliği 3107 metrenin üzerindedir. İlçemizin yüzölçümü yaklaşık 820 km²'dir. İlçe merkezinin denizden yüksekliği 199 metre olup, 3000 metrenin üzerinde dağlık alanlar vardır. İlçemizin iklimi yazları serin, kışları ılık geçer, yağış dört mevsime dağılır ve yağış ortalaması metre kareye 1300 mm.yi aşmaktadır.

İlçemizi hudutları içerisinde bir çok derecik bulunmakta bu dereciklerin birleşmesi ile ilçe merkezinden geçen Aksu deresi oluşmaktadır.

İlçede fındık en gözde tarım ürünüdür. Büyük ve küçükbaş hayvancılık, arıcılık ve tatlı su balıkçılığı ilçemizde son derece gelişmiştir.

İLÇE EKONOMİSİ

İlçe merkezi yerleşim olarak yeni kurulmuştur. İlçe merkezi eski ismi Dereli olan şimdiki Akkaya köyünün 1926 yılına kadar bir mahallesi durumunda iken bu tarihte nahiye merkezi, **1 Nisan 1958 yılında 7033 sayılı kanunla ilçe statüsüne kavuşmuştur.** Bu nedenle ekonomik hayat yenidir. Köyler 1950'li yıllara kadar her türlü ihtiyacını kendileri üretmişlerdir. Üretilen malın pazarlanması fikri oluşmamıştır. 1950'li yıllardan sonra ulaşımında kolaylaşması sonucu köylüler pazardan mal alma ve kendi ürettiklerini pazara getirmeye başlamışlardır.

Sanayiye dayalı eski kuruluş yoktur. Son yıllarda ormanın yörede bol olması sonucu ilçe merkezinde orman ürünleri işleme atölyeleri kurulmuştur. Sanayiye dönük başka faaliyet bulunmamaktadır. Yöremizin temel ürünü olan fındık rakımı alçak olan köylerinde üretilmekte köylerin çoğunda iklimin müsait olmaması nedeniyle fındık üretilmemektedir. Aileler az miktarda kendi ihtiyaçlarına yönelik mısır üretimi yapmaktadır. Köylerimizde her aile kendi ihtiyacı kadar meyve ve sebze üretmektedir. Bu ürünler pazara getirilmemektedir.

Hayvancılıkla uğraşan kişi ve hayvan sayısı son yıllarda eskiye oranla önemli ölçüde azalmıştır. Hayvan besiciliği ile uğraşan aileler daha çok ailesinin geçimini sağlayacak kadar hayvan yetiştirmektedir. Besicilik işi ilkel şartlarda yapılmakta, ekonomik yönden ailelere fazla bir katkı sağlamamaktadır. Hayvan varlığının azalmasına kış mevsiminde gerekli olan yem bitkileri ve saman fiyatlarının yüksek olması neden olmaktadır. İlçemiz sınırları içinde tahıl üretimi yapılmadığı için bu girdiler ulaşım masrafları nedeniyle pahalıya mal olmaktadır. İlçemizde sanayiye dönük Devlet ve özel sektör yatırımı bulunmamaktadır. Devletin alt yapı ve eğitime yönelik yatırımları vardır.

İlçe kapalı spor salonu inşaatı tamamlanmıştır. Dereli Çok Programlı Lisesinin 3 katlı ek atölye binası inşaatı bitmiştir. Dereli Devlet Hastanesi Kuşluhan mahallesindedir. Kümbet Sağlık Ocağı inşaatı ödenek yetersizliğinden bitirilememiştir. Fiskobirlik'in ilçemizde bir şubesi bulunmaktadır. Tarım Kredi Kooperatifinin İlçe merkezinde bir şubesi bulunmaktadır. Aynı sahada faaliyette bulunan kişilerin kooperatif kurma yönünde girişimleri bir kaç orman köyü kalkındırma kooperatifi dışında görülmemektedir.

İlçede Ziraat Bankası şubesi bulunmaktadır. İlçemizde fuar ve sergi gibi etkinlikler yapılmamakta ancak, Kümbet, Bektaş ve Sağrak yaylalarında yılın belli günlerinde yayla şenlikleri düzenlenmektedir.

Bu şenlikler iç turizme yönelik yörenin tanıtılmasında önemli bir eksikliği gidermektedir. İlçemizin en önemli doğal kaynağı ormanlarıdır. İlçemizin orman alanları ülke ortalamasının çok üzerindedir. Ancak, hızla tüketilen orman ürünlerinin aynı oranda yeniden yetiştirildiği söylenemez. Bu nedenle orman alanları gittikçe azalmaktadır.

İlçemizde çeşitli maden yatakları vardır. Belli başlıları mermer, barit, kurşun, demirdir. Bu madenler henüz işletilmemektedir. Kısmen mermer çıkarılmaktadır. Debisi mevsimlere göre fazla değişmeyen Aksu ırmağı hidroelektrik üretimine elverişlidir. Sulama için gerekli olmaması baraj yapımını geciktirmektedir. İlçemizde tarihi eser fazla bulunmamaktadır.

En önemli tarihi eser Hisar köyündeki Hristiyan mistikler tarafından kurulmuş olan Meryemana Manastırıdır. Bundan başka Kuşluhan Mahallesinde bulunan Cenevizlerden kalma

Kuşluhan Kalesi ve Aksu ırmağı üzeri ile kolları üzerinde bulunan kemer köprüler diğer tarihi eserleri oluşturmaktadır. Tarihi eserlerin fazla olmaması, denize kıyısı olmaması, ilçemizde turizmin gelişmesini olumsuz etkilemektedir. Son yıllarda insanların kıyılardan yaylalara yönelmesi ilçemiz turizmi için önemli bir gelişme oluşturmaktadır. Gelecekte ilçemizin, yayla turizmi yönünden çok iyi bir duruma geleceği açıktır.

İlçe merkezinde inşa edilen konutlar genellikle 1970 li yıllardan sonra betonarme olarak yapılmaya başlanmıştır. Köylerde ise betonarme bina yapımı 1990'lı yıllarda başlamış olup önceden inşa edilen binalar yöreye has ahşap malzeme kullanılarak yapılmış binalardan oluşmaktadır.

Sosyal yaşantı gelişmemiştir. Köy kültürü hâkimdir. İlçe halkının diğer sosyal çevreler ile irtibatı genellikle çalışmak için gurbete çıkma vesilesi ile olmaktadır. Ulaşım yollarından uzak olması nedeniyle kapalı kültür havzası oluşmuştur. Ancak bu durum son yıllarda değişme göstermektedir.

İlçe merkezi ve köylerinin elektrik şebekesi tamamlanmış olup, yaylaların büyük çoğunluğu da elektrik şebekesine kavuşmuştur.

İlçe merkezinde su şebekesi mevcuttur. Köylerin su problemi bulunmamaktadır. Su şebekeleri geliştirilerek yenilenmektedir. Ancak konut bazında su şebekesi hiçbir köyde henüz bulunmamaktadır.

İlçe merkezinin kanalizasyon şebekesi mevcut olup, bağlı bulunan mahallelerde ve köylerde kanalizasyon şebekesi mevcut değildir.

İlçe merkezinin kanalizasyon şebekesi mevcut olup, bağlı bulunan mahallelerde ve köylerde kanalizasyon şebekesi mevcut değildir. İlçede Kuşluhan mahallesinde Devlet Hastanesi bulunmaktadır. Merkez, Çalca köyü (Şehit Telat Yılmaz Sağlıkkevi), Kümbet köyü, Tamdere köyü İkisü mahallesi ve Yavuzkema Beldesinde olmak üzere 5 sağlık ocağı/sağlıkkevi bulunmaktadır.

Köy merkezlerinde bulunan Sağlık ocaklarında doktor bulunmamaktadır. Merkez Sağlık Ocağında 4 adet pratisyen doktor bulunmaktadır. Sağlık ocakları kendi binalarında hizmet vermektedir.

İlçemizin Dereli merkez ve Yavuzkema, Kümbet, Yeşilkaya, Bektaş, Çalca, Kızıltaş, Eğriyanbar, Kurtulmuş Akkaya, Yüce, Güzyurdu, Pınarlar, Tamdere, Yuva ve Alancık köylerinde 15 adet santral mevcut olup, abonman sayısı 5984 dür.

İlçe merkezinde yaşayan kişilerin çoğunluğu Devlet memuru, işçi ve esnaf olarak geçimlerini sağlamaktadır. Köylerde yaşayan kişiler ise genelde tarım, hayvancılıkla uğraşmakta ve orman işçiliği yapılmaktadır. İlçenin coğrafi yapısı ve ekonomik koşulları nedeniyle çok kişi ailesi veya yalnız olarak başta Almanya, Amerika Birleşik Devletleri, Japonya, Hollanda ve Fransa'ya işçi olarak gitmiştir.

İlçemizde aşiret ve ağa bulunmamaktadır. Bahçeli Mahallesi'nin Zırhlıhan mevki, Sütlüce mahallesi'nin Zırhlıhan mevki ve Çamlı Köyünün Saltuk Mahallesi'nde kendilerini Alevi olarak tanımlayan vatandaşlar yaşamaktadır. Alevi vatandaşlara dini hayatlarında önderlik yapan dedeleri vardır. Alevi vatandaşların büyük çoğunluğu ibadetlerini Sünni halkla birlikte yerine getirmektedir. İlçe merkezi ve kırsalında sosyal yapıyı bozan aşiret, şeyh ve ağa etkisi görülmemektedir.

İLÇEMİZİN KÖYLERİ

İlçe / Kasaba	Köylerimiz				
Dereli	1.	AKKAYA	16.	İÇMESU	31. SARIYAKUP
Dereli	2.	AKSU	17.	IKLIKÇI	32. ŞİHLAR
Dereli	3.	ALANCIK	18.	KIZILTAŞ	33. SÜTLÜCE MAH.

Dereli	4.	BAHÇELİ MAH.	19.	KONUKLU	34.	TAMDERE
Dereli	5.	ÇALCA	20.	KÜÇÜKAHMET	35.	TAŞLICA
Dereli	6.	ÇALKÖY	21.	KÜKNARLI	36.	TEPEKÖY
Dereli	7.	ÇAMLI	22.	KULAKKAYA	37.	TEPEKÜKNARLI
Dereli	8.	ÇENGELKÖY	23.	KÜMBET	38.	UZUNDERE
Dereli	9.	EĞRİANBAR	24.	KURTULMUŞ	39.	YAYLACIK
Dereli	10.	GÜDÜL	25.	KUŞLUHAN MAH.	40.	YEŞİLKAYA
Dereli	11.	GÜZELKÖY	26.	KUZCA MAH.	41.	YEŞİLTEPE
Dereli	12.	GÜZYURDU	27.	MADEN	42.	YILDIZ
Dereli	13.	HAPAN	28.	MERKEZ	43.	YÜCE
Dereli	14.	HEYDERE	29.	MEŞELİYATAK	44.	YUVA
Dereli	15.	HİSARKÖY	30.	PINARLAR		

İLÇEMİZİN YÖREMİZİN KÜLTÜREL ÖZELLİKLERİ

Halk Oyunları

Halk oyunları bakımından en belirgin ve özgün olanı Giresun karşılaşmasıdır. Bunun yanı sıra horon, halay da yaygın oyunlardır.

El Sanatları

Tamzara dokumalarından önlük, çarşaf, peştemal, banyo lifi, iğne oyaları, köylerde dokunan çanta, çentik, halı ve kilim Giresun'un önemli el sanatları ürünlerindedir. Bunun yanı sıra fındık ezmesi ve diğer fındık ürünleri Giresun'dan ayrılırken satın alınabilecek hediyeliklerin başındadır.

Yöresel Yemekler

Yarmalı Pancar çorbası, dible, pancar ve yaprak sarması, taflan ve kiraz tuzlaması, galdirik turşusu, Pezik (pazı) mıhlaması, ısırgan otu püresi, hamsi böreği, hamsili mısır ekmeği, fındıklı tel kadayıf, yaban çileği, kaymaklı baklava ve özellikle Görele ilçesinde imansız peynirle yapılan pide, Giresun da tadılması gereken özel lezzetlerden bazılarıdır.

